

sicer nekaj nedoslednosti, ki so sicer malega pomena, vendar jih omenjamo, da spodbujamo pisatelje k pazljivosti. Množino in rodivnik piše gospod pisatelj včasih s končnico *-ij*, včasih *-i*. Str. 27. „zanimivostij“, str. 28. „znamenitosti“; str. 32. „dnij“, str. 43. „besedij“. itd. Str. 25: „proti Asizu“ in precej „v Asizih.“ Na str. 30. je sitna tiskovna napaka: Kristusova slika ni od Guida, ampak od Guida Renija. Cesar Foka (ne Toka) ni dal v dar papežu Hadrianu Panteona, ampak je dovolil, da ga sme posvetiti v cerkev, kar kaže, kako oholi so bili grški cesarji v tistem času in kako so se vtikali v čisto cerkvene zadeve; (str. 32.) Konstantin je premagal Maksencija l. 312.

Dr. Anton Jarc.

— ne 313. Trdo se glasi stavek: „Obelisk... služi za kazanje solnčne ure s svojo senco.“ Sicer je pa spis jako dobro sestavljen, in marljivost g. pisatelja je zelo hvalevredna, saj je v malih potezah povedal svojim bravcem veliko zanimivega.

Kratko in jedrnato je dr. Josip Gruden napisal zgodovino in pomen svetega leta. Taki spisi bolj poučujejo ljudstvo, nego dolge razprave in natančno dokazovanje. Jezik je lep in čist, pa lahko umeven. Isto moramo reči o sestavku dr. Ant. Medveda: „Slomšek in drobtinice.“ Primerno je, da se ob stoletnici Slomškovega rojstva „Drobtinice“ spominjajo svojega očeta. Veliko in plodnosno je bilo pač delovanje velikega slovenskega

škofa — a prav trdi pisatelj, da brezdvomno ni hasnil Slovincem z nobenim podjetjem toliko, kakor s svojimi nedosežnimi „Drobtinicami.“

Z vzneseno besedo popisuje urednik dr. Andrej Karlin življenje in delovanje nepozabnega prošta dr. Antona Jarca. „Naravnost nehvaležno bi bilo“ pravi pisatelj, „ako bi ne postavili skromnega spomenika možu, ki je pomagal presaditi svoj čas „Drobtinice“ iz zelene Štajerske na Kranjsko. Pa pokojnik je tudi tesno združen z zgodovino cerkvenega življenja na Kranjskem, je neločljiv od šolskega razvoja v naši deželi, je kakor temeljni kamen v zgodovini dobredelnih društev našega stolnega mesta. Tega zaslužnega moža, rojenega v ajdovski župniji dne 15. vel. srpana l. 1813., nam kaže v njegovih mladih letih, kako se šola najprej v Novem mestu in potem dalje v Ljubljani, dokler ga ne posveti 13. vel. srpana 1838 škof Anton Alojzij Wolf v mašnika. Potem ga popisuje „na delu in v službi“. Novomašnika pošlje škof na Ježico v pomoč bolehnemu župniku. Ali le kratek čas ostane tam. Po želji škofovi gre na Dunaj, kjer doseže leta 1842. čast doktorja bogoslovja. Domu prišedšega nastavijo za kaplana na Vrhniki, kjer si je pridobil s svojo prijaznostjo in postrežljivostjo srca župljanov. A kmalu je prišel v Ljubljano kot učitelj verouka in vzgojeslovja na gimnaziji. L. 1851. je dobil nenadoma poročilo z Dunaja, da je imenovan za začasnega nadzornika srednjih šol na Hrvaškem in v Slavoniji. Preselil se je torej v Zagreb. L. 1855. ga je minister Thun potrdil za stalno v njegovi službi. In l. 1857. mu je pridodala vlada še začasno nadzorstvo šol nezedinjenih Grkov. Posla je imel takrat obilo, ker so bile tudi realke in z njimi združene mornarske šole pod njegovim nadzorstvom. Zdravja je bil trdnega, marljiv in ljubeznjiv; zato je bil kos svoji težavni nalogi. L. 1861. pa je vsled vladne politike moralo mnogo Cislitvancev odpotovati iz dežele. Kot titularni prošt pri sv. Pavlu de Nyir Palyi v velikovaraždinski škofiji se je preselil zopet na Kranjsko, kjer je postal šolski nadzornik za Kranjsko. L. 1869. pa je bil imenovan za deželnega nadzornika ljudskih šol na Kranjskem, dokler ni bil vpokojen za stalno l. 1873. A tudi v „pokoju brez počitka“ je bil vsestransko delaven. Rad se je odzival raznim povabilom, da je opravljal slovesno službo božjo. Deloval je pri raznih društvih. Bil je predsednik „Katoliške družbe za Kranjsko“, „Vincencijeve družbe“ in „Cecilijinega društva“. Osnoval je z nekaterimi blagimi učitelji „Vdovsko podporno društvo“ v prid vdovam in sirotam zamrlih učiteljev. Povsod je z dejanjem in s svetom pomagal, bodril in vnemal; bil je res duša našim dobredelnim ustanovam. L. 1888. je obhajal slovesno zlato mašo; biserno je l. 1898. pač dočakal, a je ni mogel več slovesno opraviti, ker ga je